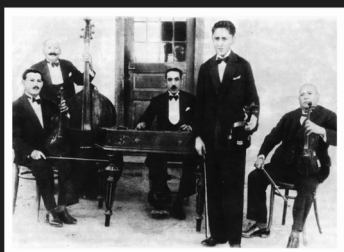

НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГА-МУЗИКАНТА

(рецензія на навчальний посібник Н.О. Філіпчук «Розвиток особистісних якостей майбутніх музикантів-педагогів у вищих навчальних закладах Західної України (перша половина ХХ століття)» за науковою ред. І.А. Зязюна; передм., післямова О.М. Отич. – Чернівці: Зелена Буковина, 2011. – 194 с.)

Н.О. ФІЛІПЧУК

РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ
МАЙБУТНІХ МУЗИКАНТІВ-ПЕДАГОГІВ
У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ
ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ
(перша половина ХХ століття)

Одним зі стратегічних завдань, окреслених у Державній національній програмі «Освіта» (Україна ХХІ століття), є створення умов для формування нової генерації педагогічних кадрів. Для підготовки компетентного фахівця, здатного не просто успішно здійснювати професійну педагогічну діяльність, а й бути ретранслятором набутого людством

історичного та культурного досвіду, необхідна розробка теоретичних і методичних основ навчально-виховного процесу у вищій школі. Вони мають ґрунтуватися на міцних підвалинах національних традицій.

Проблема розвитку особистісних якостей є однією з ключових для педагога. Саме вона виступає показником його особистісної готовності до роботи, адже виконання будь-якого педагогічного завдання має моральний зміст. З іншого боку, у педагогічних діях повинні виявлятися інтелектуально-естетичні властивості особистості. Таким чином, педагогічна майстерність має нести в собі духовність, високу моральну й естетичну культуру.

У практиці сучасних вищих педагогічних навчальних закладів склалася суперечність між соціальним замовленням на таких педагогів-майстрів та недостатньою теоретико-методичною базою для їх повноцінної професійної підготовки. Потрібні не просто методичні розробки окремих прикладних питань, а фундаментальні праці, в яких розглядалися б історичні та методологічні підвалини розбудови оновленої системи національної музично-педагогічної освіти, формування педагогічної майстерності викладачів музичних навчальних закладів як необхідної передумови професійного, загальнокультурного та духовного розвитку їхньої особистості. У цьому контексті надзвичайно актуальним є навчальний посібник Н.О. Філіпчук «Розвиток особистісних якостей майбутніх музикантів-педагогів у вищих навчальних закладах Західної України (перша половина ХХ століття)».

Високої оцінки, на нашу думку, заслуговує детальне висвітлення авторкою мистецько-педагогічного досвіду, накопиченого у Західній Україні у першій половині ХХ ст., котрий складався з доцільної побудови системи музичної освіти загалом та певних форм і методів підготовки відповідних фахівців, зокрема; з широкої популяризації мистецько-педагогічних здобутків видатних музикантів, композиторів та педагогів; із інтегративного наповнення змісту підготовки фахівців з музичного мистецтва у різних типах навчальних закладів.

Історичну і педагогічну цінність має представлення у навчальному посібнику діяльності багатьох визначних митців і педагогів зазначеного періоду: М. Лисенка, А. Вахнянина, С. Людкевича, В. Барвінського, М. Колесси, Д. Січинського, О. Нижаківського та ін.

Цілком переконливим також вбачається й визначення автором посібника чинників, які впливали на підготовку фахівців з музичного мистецтва на Галичині, Буковині, Закарпатті у досліджуваній період, а саме: а) вплив історичних та політичних процесів; б) існування національно-регіональних особливостей музичного мистецтва; в) асиміляція вітчизняної мистецької освіти з культурно-освітніми системами інших регіонів та націй.

Викликають інтерес введені автором до наукового обігу архівні матеріали, пов'язані з висвітленням навчально-виховної та просвітницької роботи з музичного мистецтва у багатьох тогочасних газетах і часописах («Пчілка», «Учитель», «Наша школа», «Буковина», «Рідний край» тощо), а також звіти про діяльність українських педагогічних і культурних товариств на теренах Західної України періоду кінця XIX – першої половини XX ст.

Тому посібник Н.О. Філіпчук має стати надійним порадином для майбутніх музикантів-педагогів, для випускників вищих навчальних закладів, професійних музикантів.

Рецензенти – С.В. Коновець,
*кандидат педагогічних наук,
старший науковий співробітник
відділу педагогічної естетики
та етики Інституту педагогічної освіти і
освіти дорослих НАПН України*

І.В. Лисакова,
*кандидат педагогічних наук,
доцент Інституту обдарованої дитини
Національного педагогічного університету
ім. М.П. Драгоманова*